Hof van Cassatie van België

Arrest

Nr. D.25.0028.N

advocaat, met kantoor te
ingeschreven bij de KBO onder het nummer

eiser,

vertegenwoordigd door mr. advocaat bij het Hof van Cassatie, met kantoor waar de eiser woonplaats kiest,

tegen

NEDERLANDSE ORDE VAN ADVOCATEN BIJ DE BALIE TE BRUSSEL, met zetel te 1000 Brussel, Poelaertplein 1, ingeschreven bij de KBO onder het nummer 0248.012.469,

verweerder.

I. RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

Het cassatieberoep is gericht tegen de beslissing van de Nederlandstalige tuchtraad van beroep voor advocaten van 2 oktober 2025.

Raadsheer heeft verslag uitgebracht.

Advocaat-generaal heeft geconcludeerd.

II. CASSATIEMIDDEL

De eiser voert in zijn verzoekschrift dat aan dit arrest is gehecht, een middel aan.

III. BESLISSING VAN HET HOF

Beoordeling

1. Krachtens artikel 6.1 EVRM heeft eenieder, bij het vaststellen van zijn burgerlijke rechten en verplichtingen, recht op een eerlijke en openbare behandeling van zijn zaak, binnen een redelijke termijn, door een onafhankelijke en onpartijdige rechterlijke instantie welke bij wet is ingesteld.

Een tuchtprocedure die tot gevolg heeft, of, volgens de nationale wet, tot gevolg kan hebben dat aan de betrokkene tijdelijk of definitief een burgerlijk recht wordt ontnomen, met name het recht om nog langer een beroep uit te oefenen dat geen openbaar ambt is, wordt voor de toepassing van voormelde verdragsbepaling beschouwd als een procedure met als voorwerp het vaststellen van burgerlijke rechten en verplichtingen in de zin van die bepaling.

2. De redelijke termijn begint te lopen vanaf het ogenblik waarop de betrokkene door de tuchtoverheid wordt beschuldigd.

Dit is het geval wanneer hij in verdenking wordt gesteld wegens het plegen van een tuchtrechtelijk sanctioneerbaar feit of wanneer hij wegens enige daad van onderzoek onder de dreiging van een tuchtvervolging leeft en dit een ernstige weerslag heeft op zijn persoonlijke toestand.

3. Het staat aan de rechter om in het licht van de omstandigheden van het geval en met inachtneming van de complexiteit ervan, de houding van de tuchtrechtelijk vervolgde persoon en deze van de tuchtoverheid, in feite te oordelen of de redelijke termijn tussen de beschuldiging en de beoordeling is overschreden.

Het Hof gaat na of de rechter uit de gedane vaststellingen geen gevolgtrekking afleidt die zijn beslissing niet kan verantwoorden.

4. In zijn beroepsakte voerde de eiser aan dat de in artikel 6.1 EVRM bedoelde redelijke termijn om een tuchtsanctie op te leggen is verstreken aangezien het tuchtonderzoek is gestart in maart 2022, zijn verhoor plaatsvond in februari 2023 en de zaak pas bij aangetekende brief van 24 juli 2024 werd opgeroepen in eerste aanleg voor een inleidingszitting op 17 september 2024, zodat anderhalf jaar is verstreken tussen de afsluiting van het tuchtonderzoek in februari 2023 en de inleidingszitting van 17 september 2024. De eiser voegde eraan toe dat het uitstel op deze inleidingszitting en op latere zittingen niet moet worden meegerekend omdat hij het uitstel telkens zelf heeft gevraagd.

5. De appelrechters stellen vast en oordelen dat:

- de eiser tuchtrechtelijk wordt vervolgd wegens een reeks feiten dan wel dossiers die neerkomen op een gebrek aan diligentie, financieel wangedrag en wanbeheer van derdengelden;
- de tuchtrechtelijke overheid van de aan de eiser verweten feiten kennis heeft genomen in de periode tussen 25 februari 2022 voor het eerste feit en 22 oktober 2022 voor het laatste feit;
- de eiser omtrent zowel dit laatste feit als de andere feiten werd ondervraagd in het tuchtonderzoek en meer precies tijdens het verhoor van de eiser op 27 februari 2023;
- de in artikel 474 Gerechtelijk Wetboek bedoelde verjaringstermijn van twaalf maanden om de tuchtprocedure in te stellen na de kennisneming van de feiten door de tuchtrechtelijke overheid voor geen van de aan de eiser verweten feiten is verstreken;

- verder geen overschrijding blijkt van de in artikel 6.1 EVRM bedoelde redelijke termijn tussen de start van het tuchtonderzoek op 7 maart 2022 en de afsluiting van het verslag over het tuchtonderzoek op 26 maart 2024;
- immers stelselmatig nieuwe feiten aan het licht zijn gekomen en onder meer de bewegingen op de derdenrekening van de eiser technisch en gedetailleerd nazicht vergden;
- evenmin blijkt dat na het verhoor van de eiser op 27 februari 2023 niets meer gebeurde of de verdere benaarstiging van het onderzoek zou hebben stilgelegen;
- die verdere benaarstiging met onder meer nazicht van de bewegingen op de derdenrekening van de eiser overigens geen persoonlijk contact met hem vergde;
- de afwezigheid van persoonlijk contact met de eiser niet wijst op enige ongerechtvaardigde vertraging bij de verderzetting van het tuchtonderzoek.

6. De appelrechters konden op grond van deze redenen die het Hof toelaten zijn wettigheidstoezicht uit te oefenen, oordelen dat de redelijke termijn in de tuchtprocedure niet werd overschreden en verantwoorden hun beslissing naar recht.

Het middel kan niet worden aangenomen.

Dictum

Het Hof,

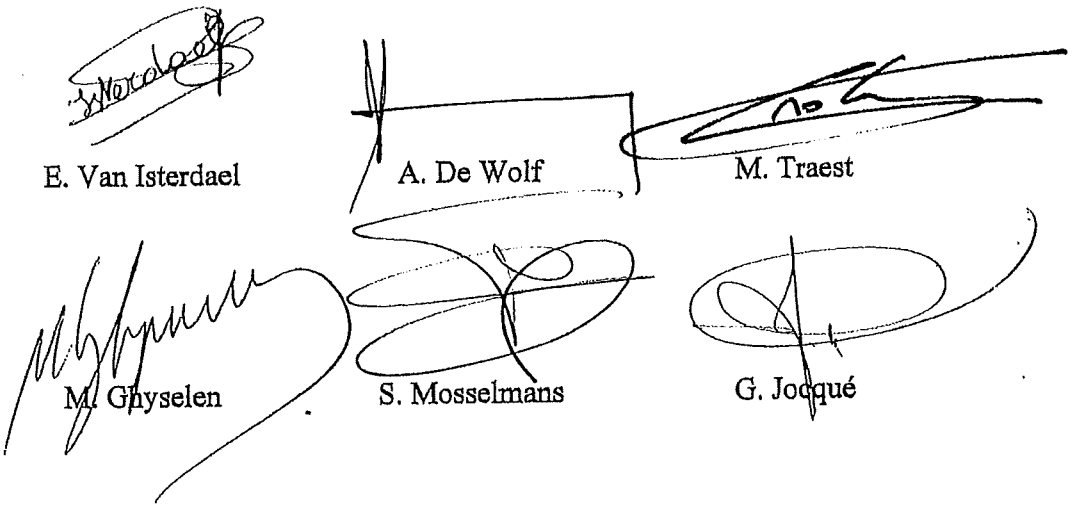
Verwerpt het cassatieberoep.

Veroordeelt de eiser tot de kosten.

Bepaalt de kosten voor de eiser op 482,40 euro en op de som van 650 euro rolrecht verschuldigd aan de Belgische Staat.

Dit arrest is gewezen te Brussel door het Hof van Cassatie, eerste kamer, samengesteld uit sectievoorzitter Geert Jocqué, als voorzitter, en de raadsheren Sven Mosselmans, Myriam Ghyselen, Michael Traest en Ann De Wolf, en in openbare rechtszitting van 12 maart 2026 uitgesproken door sectievoorzitter Geert Jocqué,

in aanwezigheid van advocaat-generaal Stijn Ravyse, met bijstand van griffier Elien Van Isterdael.

E. Van Isterdael A. De Wolf M. Traest

M. Ghyselen S. Mosselmans G. Jocqué